

## Główne odłamy satanizmu

Autor: stm - 12/15/2010 02:37

---

### Główne odłamy satanizmu

Wbrew obiegowym opiniom, wyznawcy Szatana nie skupiają się w jednym środowisku, ale dzielą się na wiele nurtów. Wyodrębnić można pięć głównych odłamów satanizmu: lucyferystyczny, subkulturowy, ideologiczny, okultystyczny i wampiryczny. Klasyfikacja powstała w oparciu o nasz tekst zawarty w „Posłańcu Serca Jezusowego”.

**Lucyferyzm** - wiara w Lucyfera jako prawdziwego boga, który ma posiadać zdolność pokonania Boga chrześcijan. Jest to jedyna spośród sekt satanicznych, gdzie jest mowa o Bogu jako Bycie osobowym. Pozostałe kulty w różnym stopniu skłaniają się ku ateizmowi, a swój bunt odnoszą nie tyle do Stwórcy, co do Dekalogu, zasad moralnych i religii chrześcijańskiej. Lucyferianizm jest najstarszą z odmian satanizmu, ma swoje korzenie w średniowiecznych nurtach antychrześcijańskich. Jego członkowie organizują czarne msze i inne obrzędy, będące karykaturą katolickich praktyk religijnych. W czasie takich „antynabożeństw” profanuje się świętości (skradzione Hostie, przedmioty liturgiczne), podpisywane są cyrografy, dochodzi do rytualnych gwałtów i składania ofiar ze zwierząt, a nawet z ludzi. Ten odłam satanizmu ma charakter hermetyczny, istnieje określona hierarchia, a kandydaci są weryfikowani w długotrwałym procesie wtajemniczenia.

**Satanizm subkulturowy** - zwany też cmentarnym, lub kwaśnym, nie posiada żadnej hierarchii ani struktury. Poszczególne grupy wyłaniają się samoistnie z niewielkich środowisk rówieśniczych na zasadzie panującej mody. Wspólnym mianownikiem jest postawa antykościelna, która łatwo się przeradza w profanację kościołów i cmentarzy. Ten odłam jest najbardziej popularny wśród przeciętnej i patologicznej młodzieży. Sataniści subkulturowi wyróżniają się czarnym strojem i demonicznym makijażem, zwykle są fanami heavy metalu, nie stronią od twardych używek (alkoholu, narkotyków), propagują „wolną miłość”. Zazwyczaj inspirowani obrzędowością pozostałych odłamów satanistycznych i w oparciu o ich okultystyczne podręczniki sami próbują przeprowadzać ciemne rytuały. Mimo takiego naśladownictwa inne nurty satanistyczne zdecydowanie wyrzekają się pokrewieństw z satanizmem subkulturowym.

**Satanizm ideologiczny** - kształtuje satanistyczną elitę i skupia osoby wykształcone, dbające o dobre wrażenie zewnętrzne. Członkowie nie wierzą w istnienie osobowego diabła, zło uznają za integralną część tożsamości człowieka, a Szatana za symbol wolności. Organizują się głównie za pośrednictwem stron internetowych, skąd czerpią wiedzę sataniczną i wyszukują nowych adeptów. Zaplecze ideologiczne Kościoła Szatana stanowią pisma Antona Szandora La Veya, np. Biblia Szatana, Współczesna czarownica i Rytuały satanistyczne. Niejednokrotnie tworzą własne podsystemy filozoficzno-religijne. Satanizm ideologiczny odżegnuje się od fizycznej brutalności satanizmu subkulturowego, niemniej sam jest bardziej niebezpieczny i wyrafinowany w działaniu. Sataniści oddziałują głównie poprzez indoktrynację ideologiczną, propagowanie idei pozostających w sprzeczności z chrześcijańską wiedzą. Pod płaszczykiem wyzwalań od dogmatów i przesądów przemycają ideę człowieka będącego zarówno bogiem, jak i zwierzęciem. Taki człowiek sam sobie ma

ustalać zasady moralne i kierować się przy tym własną korzyścią i przyjemnością. Istnieją pewne grupy, które stawiają członkom za cel ukończenie przynajmniej dwóch kierunków studiów i perfekcyjne poznanie języków obcych po to, by zdobyć autorytet w otoczeniu i łatwiej pozyskiwać nowych członków. Ich celem jest przeniknięcie w określone struktury społeczne i wywieranie wpływu na ludzi pozbawionych moralnego kręgosłupa. Satanizm ideologiczny zabija w człowieku wiarę, nadzieję i miłość, stawiając w ich miejsce oświeceniowy racjonalizm, relatywizm i hedonizm.

**Satanizm okultystyczny** - oddaje cześć osobowemu diabłu, pogańskim bożkom lub upersonifikowanym siłom natury. Przykładem jest Świątynia Seta (staroegipskiego bożka), założona przez Michaela Aquino w 1975 roku. Satanizm okultystyczny kładzie nacisk na rozwój umiejętności magicznych oraz komunikowanie się ze złymi duchami poprzez różne rytuały. Mają one pomagać w osiągnięciu doraźnych celów (np. szkoderstwo wrogom) i jednocześnie oczyszczają maga od frustracji i napięć psychicznych. Takie praktyki „samooczyszczenia” propaguje La Vey w swoich satanicznych manifestach. Duży nacisk położony jest na wiedzę ezoteryczną, spirytyzm oraz parapsychologię. Tak silne nacechowanie okultystyczne jest równoznaczne z umożliwieniem złemu duchowi destrukcyjnego oddziaływania na samych satanistów-magów oraz ich otoczenie.

**Satanizm wampiryczny** – to najbardziej przerażający odłam satanizmu. Ruch rozwija się stosunkowo od niedawna, ale znajduje wciąż nowych adeptów. Dominantą ideologiczną jest wiara w to, że picie krwi pozwoli danej osobie osiągnąć nadzwyczajną moc. Przy tej praktyce wykorzystywana jest krew własna, zabitych zwierząt albo przypadkowych ludzi (zwykle odciągnięta strzykawką). Jednak część wampirów odrzuca picie krwi ludzkiej preferując tzw. wampiryzm energetyczny, czerpanie z tzw. energii psychicznej innych ludzi (mamy tu do czynienia z praktykami okultystycznymi). Innym odłamek jest satanizm seksualny, kładący nacisk na energię płciową w połączeniu z perwersją oraz spirytystycznym nastawieniem na uroki, „ciała astralne” i przywoływanie demonów. Satanista wampiryczny przyjmuje postawę buntownika-indywidualisty, w ramach autokreacji unika światła, sypia w trumnie, zakłada na zęby protezy kłów albo wręcz ostrzy prawdziwe zęby. Ruch jest – podobnie jak satanizm intelektualny – rozproszony i integrujący się głównie na stronach internetowych. Spotkania odbywają się w klubach gotyckich tajemniczych miejscach, Niejednokrotnie czynnikiem zbliżającym „wampirów” jest wspólne picie krwi, praktyki okultystyczne, czasem także gry RPG. W USA istnieje kilka zorganizowanych grup wampirycznych, m.in. w Lacey istnieje świątynia wampiryzmu nakierowana na krwawe rytuały, służbę demonom i zboczenia seksualne; stamtąd wywodzi się wampiryczna Biblia.

## **Wspólne cechy**

Pomimo różnorodności kultów satanicznych, w każdej z odmian można zauważyć wspólne elementy. Są to: - kult siły połączony z Nietzscheańską ideologią nadczłowieka, wyrażony poprzez irracjonalizm, egocentryzm, odrzucenie postaw pokory i miłosierdzia; - ideologia buntu przeciw Bogu (Osobie lub idei), antychrześcijaństwo i antyklerykalizm; - kierowanie się Schopenhauerowską teorią woli i popędów, hedonizm oraz apoteoza siedmiu grzechów głównych; - zamiłowanie do muzyki blackmetalowej z satanicznym przekazem w warstwie słownej, często w zapisie podprogowym i wstecznym; - zwrócenie się ku różnym formom okultyzmu, odprawianie rytuałów dla wtajemniczonych, noszenie amuletów

(pentagram, odwrócony krzyż, pieczęć Baphometa, cyfra &quot;666&quot;). Wszystkie sekty sataniczne przypisują diabłu moc, którą posiada jedynie Bóg. Boską część oddają sobie samym lub demonom - stworzeniom pozbawionym skruchy i możliwości zbawienia. Kultury te należą do praktyk bałwochwalczych, które całkowicie zrywają komunie z Bogiem (por. KKK 2110 nn., 2116, 391 nn.).

źródło [www.egzorcyzmy.katolik.pl/index.php/satanizm-satanisci/427-odlamy-satanizmu](http://www.egzorcyzmy.katolik.pl/index.php/satanizm-satanisci/427-odlamy-satanizmu)

=====